

WOJEWODA MAZOWIECKI

Warszawa, dnia 2 lutego 2016 r.

LEX-S.4131.2.2016.MD

**Rada Gminy
Wierzbno**

Rozstrzygnięcie nadzorcze

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2015 r., poz. 1515 j.t. z późn.zm.)

stwierdzam nieważność

uchwały Nr XI/55/2015 Rady Gminy Wierzbno z dnia 29 grudnia 2015 roku w sprawie zmiany wynagrodzenia Wójta Gminy Wierzbno.

Uzasadnienie

Na sesji w dniu 29 grudnia 2015 r. Rada Gminy Wierzbno podjęła uchwałę w sprawie zmiany wynagrodzenia Wójta Gminy Wierzbno.

Uchwała została doręczona Wojewodzie Mazowieckiemu dnia 5 stycznia 2016 r.

Jako podstawę prawną uchwały wskazano przepisy art. 18 ust. 2 pkt 2 ustawy o samorządzie gminnym oraz art. 8 ust. 2 art. 36 ust. 3 ustawy z dnia 21 listopada 2008 r. o pracownikach samorządowych (Dz.U. z 2014 r., poz. 1202) w związku z Rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 18 marca 2009 r. w sprawie wynagradzania pracowników samorządowych (Dz.U. z 2014 r., poz. 1786).

W dniu 5 stycznia 2016 r. do Wojewody Mazowieckiego wpłynęło pismo Wójta Gminy Wierzbno z wnioskiem o stwierdzenie nieważności wyżej powołanej uchwały w trybie art. 91 ust. 1 o samorządzie gminnym. Do pisma zostały dołączone załączniki. Wójt zarzuciła podjęcie przedmiotowej uchwały z naruszeniem przepisów ustawy o samorządzie gminnym, ustawy o dostępie do informacji publicznej, a także art. 61 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej w sposób naruszający zasadę jawności i dostępności publiczności do posiedzenia Rady Gminy. Następnie Wójt podniosła, iż zarzuty zawarte w uzasadnieniu przedmiotowej uchwały sformułowane są w sposób ogólny i niekonkretny, a ponadto są niezgodne z prawem oraz rzeczywistym stanem rzeczy, niesprawiedliwe i krzywdzące. Wójt odniosła się także do każdego z zarzutów wskazanych w uzasadnieniu uchwały. Jako załącznik do pisma Wójta został dołączony m.in. wyciąg z projektu Protokołu nr XI/2015 z obrad sesji Rady Gminy Wierzbno odbytych w dniu 29 grudnia 2015 r.

oraz Protokół nr 5/2015 z posiedzenia Komisji Budżetu i Finansów Rady Gminy Wierzbno odbytego w dniu 25 listopada 2015 roku.

Ponadto dnia 28 stycznia 2016 roku wpłynęło do Wojewody pismo z dnia 25 stycznia 2016 r. zatytułowane „Skarga na działania Przewodniczącego Rady Gminy Wierzbno, Emila Wąsowskiego w sprawie złamania przepisów prawa poprzez wykluczenie publiczności z części obrad XI sesji Rady Gminy Wierzbno w dniu 29 grudnia 2015 roku” oznaczone jako złożone przez sołtysów i mieszkańców Gminy Wierzbno, podpisane przez sołtysów wsi Wierzbno, Ossówno, Helenów, Adamów-Natolin, Jaworek i Nadzieja oraz Pana Mirosława Jachimowicza. Skarżący zarzucili naruszenie art. 61 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej oraz art. 2 ust. 1 i art. 18 ust. 1 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej załączając wyciąg z Protokołu obrad XI sesji Rady Gminy Wierzbno z dnia 29 grudnia 2015 r.

W dniu 20 stycznia 2016 r. organ nadzoru wszczął postępowanie nadzorcze w stosunku do uchwały. Po zawiadomieniu Rady Gminy Wierzbno o wszczęciu postępowania do organu nadzoru nie wpłynęła uchwała zmieniająca ani uchylająca ww. akt. W wyniku przeprowadzonego postępowania organ nadzoru uznał, że przedmiotowa uchwała została podjęta z naruszeniem prawa z powodów przedstawionych poniżej.

Przepisem § 1 przedmiotowej uchwały Rada zmieniła miesięczne wynagrodzenie Wójta Wierzbno w ten sposób, iż ustalono nowe stawki wynagrodzenia zasadniczego, dodatku funkcyjnego, dodatku specjalnego i dodatku stażowego (w wysokości 1% wynagrodzenia zasadniczego), a w § 3 postanowiła o wejściu uchwały w życie z dniem jej podjęcia.

Zgodnie z art. 18 ust.2 pkt 2 ustawy o samorządzie gminnym do rady gminy należy ustalanie wynagrodzenia wójta, stanowienie o kierunkach jego działania oraz przyjmowanie sprawozdań z jego działalności. Dopuszczalność obniżenia wynagrodzenia wójta w oparciu o powołany przepis jest obecnie w orzecznictwie akceptowalna. Początkowo sądy administracyjne opowiadały się za zakazem takiego obniżania wynagrodzenia, w tym uzależniając go od pisemnej zgody wójta wynikającej z art. 29 § 4 i 5 kodeksu pracy. Sąd Najwyższy natomiast od początku konsekwentnie prezentował pogląd przeciwny, opierając się przede wszystkim na ogólnych zasadach prawa pracy (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 20 czerwca 2001 r., I PKN 488/00, OSNP 2003/10/242; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 9 czerwca 2008 r., II PK 330/07, OSNP 2009/21-22/278; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 3 września 2008 r., I PK 24/08, LEX nr 658173). W rezultacie sądy administracyjne przyjęły linię orzeczniczą Sądu Najwyższego i aktualnie uprawnienie rady gminy do podjęcia uchwały w sprawie obniżenia wynagrodzenia wójta nie jest raczej kwestionowane (tak np. wyrok WSA w Lublinie z dnia 22 września 2009 r., III SA/Lu 396/09, LEX nr 641100; wyrok NSA z dnia 12 marca 2010 r., II OSK 14/10).

W uzasadnieniu przedmiotowej uchwały podniesiono, że zarzuty grupy radnych wnioskujących o zmianę wynagrodzenia Wójta Gminy Wierzbno sprowadzają się przede wszystkim do argumentu (cytowane dosłownie): braku współpracy pomiędzy Radą Gminy Wierzbno a Wójtem w kwestii planowania inwestycji i wydatków gminy, przygotowanie wadliwego projektu uchwały w sprawie uchwalenia budżetu Gminy Wierzbno na 2016 rok oraz wadliwego projektu uchwały w sprawie uchwalenia Wieloletniej Prognozy Finansowej na lata 2016-2022 (negatywne opinie Regionalnej Izby Obrachunkowej), a ponadto działania Wójta zmierzające do niewłaściwego wykorzystania mienia i zasobów materialnych gminy, między innymi poprzez:

1. niewłaściwe negocjacje z firmą Wind Field Korytnica S. z o.o. w dniu 17 grudnia 2014 r. w sprawie należności za służebność gruntu (Pani Wójt wynegocjowała kwotę 220 000,00 zł – radni w ciągu jednej sesji Rady Gminy wynegocjowali kwotę 725 000,00 zł),
2. podpisanie umowy z firmą Eko Team Sp. z o.o. na zarządzanie wysypiskiem odpadów w Wierzbnie pomimo znacznego sprzeciwu mieszkańców oraz bez zgody Rady Gminy i faktu, że wysypisko to nie powinno funkcjonować po dniu 31 grudnia 2014 r. Następnie, pomimo zapisów w umowie o zobowiązaniu Zarządzającego wysypiskiem do pokrycia kosztów rekultywacji, firma Eko Team Sp. z o.o. nie wywiązała się z warunków umowy, natomiast Pani Wójt nie podjęła żadnych kroków prawnych w tej kwestii, przez co część kosztów rekultywacji spada na Gminę,
3. próba nakłaniania Radnych Gminy Wierzbno do sprzedaży składników majątku Gminy w trybie bezprzetargowym określonym osobom,
4. dążenie do zamknięcia Zespołu Szkół w Krypach bez konsultacji i wbrew stanowisku Rady Gminy oraz przeważającej części społeczeństwa.

Z uprawnienia rady gminy wynikającego z art. 18 ust. 2 pkt 2 ustawy o samorządzie gminnym do modyfikacji wysokości wynagrodzenia wójta w trakcie wykonywania przez niego mandatu nie można jednakże wywieść uprawnienia do zmiany tego wynagrodzenia w sposób całkowicie dowolny. Wręcz przeciwnie – zmiana wysokości wynagrodzenia może nastąpić wyłącznie w granicach ściśle określonych przepisami prawa, a nadto uchwała rady gminy podlega w tym zakresie kontroli organu nadzoru na podstawie art. 91 ust. 1 i 2 ustawy o samorządzie gminnym oraz kontroli sądu administracyjnego na podstawie art. 101 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym. Zarówno nadzór jak i kontrola sądowa odnosi się do oceny zgodności podjętej uchwały z prawem. Skoro więc uchwała w przedmiocie obniżenia wysokości wynagrodzenia wójta została poddana nadzorowi pod względem jej legalności (zgodności z prawem), to aby taka weryfikacja była możliwa, uchwała w tym przedmiocie musi zawierać uzasadnienie. Jak wskazano w uzasadnieniu wyroku WSA w Lubinie z dnia 23 lutego 2012 r., III SA/Lu 785/11, Lex nr 1123325, uzasadnienie to powinno nie tylko wskazywać motywy podjęcia uchwały w sposób szczegółowy w taki sposób, aby możliwe było przeanalizowanie toku rozumowania rady gminy, które doprowadziło do podjęcia uchwały o obniżeniu wójtowi wynagrodzenia, ale również powinno być odpowiednio udokumentowane, co dawałoby możliwość weryfikacji zaistnienia rzeczywistych (obiektywnych) podstaw oraz możliwość oceny zasadności obniżenia wynagrodzenia. Dalej sąd administracyjny w uzasadnieniu powyżej wskazanego wyroku wskazał, iż *obowiązek taki jest zaliczany do standardów demokratycznego państwa prawnego. Wymóg motywowania uchwał rady gminy jest też elementem zasady jawności działania władzy publicznej. Działanie organu władzy publicznej mieszczące się w jego prawem określonych kompetencjach, ale noszące znamiona arbitralności i nie poddające się kontroli i nadzorowi, nie może być uznane za zgodne z prawem. Taki pogląd jest konsekwentnie reprezentowany także w późniejszym orzecznictwie sądów administracyjnych (por. np. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 21 września 2010 r., sygn. II OSK 723/10 i przywołane tam orzecznictwo).*

Zauważyć zatem należy, iż uzasadnienie przedmiotowej uchwały nie spełnia powyższy wymagań, gdyż jest zbyt ogólne. Wyklucza to możliwość oceny legalności tego aktu w trybie nadzoru, przez co uchwała ta nie jest zgodna z prawem. Konkretyzując ten zarzut należy wskazać, iż uzasadnienie zdaje się wyszczególniać jedynie niektóre z motywów jej podjęcia, gdyż wymienione argumenty za podjęciem uchwały poprzedzono sformułowaniem „przede

wszystkim”. Oznacza to, że poza przyczynami wprost wskazanymi w uzasadnieniu uchwały istnieją także inne, nie podane w dokumencie, i jako takie nie podlegają żadnej kontroli ze strony organu nadzoru. Następnie we wskazanych motywach uchwały brak precyzji: nie określono czym miałyby się przejawiać brak współpracy pomiędzy Radą Gminy Wierzbno z Wójtem w kwestii planowania inwestycji i wydatków gminy, jakich to inwestycji i wydatków dotyczy zarzut oraz jakim swoim obowiązkiem, zadaniem uchybiła Wójt, nie określono na czym polega wadliwość projektu uchwały w sprawie uchwalenia budżetu Gminy Wierzbno na 2016 rok oraz wadliwego projektu uchwały w sprawie uchwalenia Wieloletniej Prognozy Finansowej na lata 2016 – 2022 (zważywszy, że z Protokołu nr 5/2015 z posiedzenia Komisji Budżetu i Finansów Rady Gminy Wierzbno odbytego w dniu 25 listopada 2015 roku wynika, że po stronie planowanych dochodów gminy, jak i kosztów, Komisja nie stwierdziła nieprawidłowości, które mogłyby podważać rzetelność przygotowanych projektów), czego dotyczyły ewentualne negatywne opinie Regionalnej Izby Obrachunkowej i jakim swoim obowiązkiem, zadaniem uchybiła Wójt, a w zakresie niewłaściwego wykorzystania mienia i zasobów materialnych poza tym, że ponownie odwołano się jedynie do przykładowych zarzutów poprzez zastosowanie sformułowania „między innymi”:

1. nie określono na czym polegała niewłaściwość negocjacji Wójta z firmą Wind Field Korytnica Sp. z o.o. w dniu 17 grudnia 2014 r. w sprawie należności za służebność gruntu, zważywszy na to czy ustalenia negocjacyjne miały charakter wiążący dla Gminy oraz jakim swoim obowiązkiem, zadaniem uchybiła Wójt,
2. nie określono wbrew jakim dokładnie wymogom prawnym Wójt zawarła umowę z firmą Eko Team Sp. z o.o. lub z przekroczeniem jakich dokładnie określonych jego kompetencji. Ponadto nie przytoczono starannie treści umownego obowiązku podmiotu mającego zarządzać składowiskiem odpadów w zakresie rekultywacji wysypiska i nie odniesiono go do stanu faktycznego sprawy, co czyni zarzut nieweryfikowalnym. Nie wskazano także jakie czynności prawne mogła podjąć Wójt w związku z opisywaną sytuacją i które stanowią jego zaniechanie,
3. nie określono na czym polegały próby nakłaniania Radnych Gminy do sprzedaży składników majątku gminy w trybie bezprzetargowym określonym osobom, nie sprecyzowano czego dotyczy zarzut – czy tego, że Wójt podjęła tego typu próby, czy też że nakłaniała do sprzedaży w trybie bezprzetargowym mimo, że nie zostały spełnione warunki jego zastosowania, nie wskazano jakich składników majątkowych dotyczy zarzut i jakich osób,
4. nie określono jakie dokładnie czynności zostały podjęte przez Wójta w „dążeniu” do zamknięcia Zespołu Szkół w Krypach, wbrew jakiemu stanowisku Rady Gminy te działania zostały podjęte, wbrew jakim dokładnie obowiązkom działała Wójt lub z przekroczeniem jakich uprawnień.

Powyższe uwagi prowadzą do wniosku, że choć uchwała Rady Gminy mieściła się w kompetencji z art. 18 ust. 2 pkt 2 ustawy o samorządzie gminnym, to nosi znamiona arbitralności i uniemożliwia organowi nadzoru kontrolę legalności (zgodności z prawem) uchwały. Tym samym nie może być ona uznana za zgodną z prawem. Ponadto nierzetelne uzasadnienie uchwały sprzeciwia się zasadzie jawności działania władzy publicznej i zasadzie demokratycznego państwa prawa, o których mowa w art. 2 i 7 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej.

W § 3 przedmiotowej uchwały postanowiono, iż wchodzi ona w życie z dniem jej podjęcia. Oznacza to, że zmiana wysokości wynagrodzenia Wójta ma zastosowanie już w dniu, w którym uchwała została podjęta.

W orzecznictwie i doktrynie wielokrotnie wyrażany jest pogląd, iż art. 42 kodeksu pracy nie ma zastosowania do pracowników zatrudnionych na podstawie wyboru (zob. wyrok Sądu Najwyższego z 20 czerwca 2001 r., I PKN 488/00, OSNAPiUS Nr 10/2003, poz. 242; z 23 listopada 2001 r., I PKN 699/00, OSNAPiUS Nr 22/2003, poz. 541; z 9 października 2006 r., II PK 27/06 OSNP Nr 23-24/2007, poz. 344; z 9 czerwca 2008 r., II PK 330/07; oraz wyroki NSA: z 24 września 1997 r., II SA 941/97, niepubl.; z 19 lutego 2004 r., I SA/Gd 1171/01, niepubl.; z 9 listopada 2004 r., OSK 873/04). Tym niemniej nie oznacza to, że w oparciu o ten przepis, stosowany w drodze analogii, nie należałoby regulować wejścia w życie przedmiotowej uchwały. Pierwsze sygnały w orzecznictwie konieczności zastosowania w analogicznych przypadkach swobodnego „okresu wypowiedzenia” spotkać można w uzasadnieniu wyroku NSA z dnia 11 września 2004 r., OSK 873/04 oraz Sądu Najwyższego z dnia 20 czerwca 2001 r., I PKN 488/00. Następnie w uzasadnieniu wyroku Sądu Najwyższego z dnia 9 października 2006 r., II PK 27/06, OSNP 2007/23-24/344, OSP 2008/7-8/83 wprost wskazano, że *systemowa analiza przepisów prawa pracy (w rozumieniu art. 9 kodeksu pracy) prowadzi do wniosku, że zasadą (prawa pracy) jest konieczność zachowania odpowiedniego okresu między wprowadzeniem dopuszczalnej zmiany warunków płacy na niekorzyść pracownika, a skutkiem w postaci obniżenia wynagrodzenia. W zależności od źródła uprawnienia płacowego jest to realizowane różnymi metodami*. Następnie Sąd Najwyższy podkreślił, że zasada ta jest stosowana także w sytuacjach, w których nie jest możliwe dokonanie wypowiedzenia zmieniającego na podstawie art. 42 kodeksu pracy np. w przypadku wynagrodzenia mianowanego nauczyciela (tak: uchwała Sądu Najwyższego z dnia 8 kwietnia 1998 r. III ZP 5/98, OSNAPiUS 1998 nr 22, poz. 647). W konkluzji należy więc stwierdzić, że w zakresie określenia momentu wejścia w życie przedmiotowej uchwały winien mieć zastosowanie, w drodze analogii, art. 42 kodeksu pracy, ale wyłącznie w zakresie ustanawiającym zachowanie okresu wypowiedzenia co do wywołania skutku w postaci obniżenia wynagrodzenia pracownika.

Z art. 36 ust. 2 - 4 ustawy z dnia 21 listopada 2008 r. o pracownikach samorządowych (Dz.U.2014.1202 j.t. z późn. zm.) wynika, iż wójtowi, będącemu pracownikiem samorządowym, przysługuje m.in. wynagrodzenie zasadnicze, dodatek za wieloletnią pracę, dodatek specjalny, a także może być przyznany dodatek funkcyjny. Wymieniony w przedmiotowej uchwale dodatek stażowy (§ 1 pkt 4 uchwały) stanowi w istocie dodatek za wieloletnią pracę, do którego odnosi się art. 38 ust. 1 powołanej wyżej ustawy o pracownikach samorządowych. Zgodnie z tym przepisem *dodatek za wieloletnią pracę przysługuje po 5 latach pracy w wysokości wynoszącej 5% miesięcznego wynagrodzenia zasadniczego. Dodatek ten wzrasta o 1% za każdy dalszy rok pracy aż do osiągnięcia 20% miesięcznego wynagrodzenia zasadniczego*. Mając na uwadze, że przepis prawa wyznacza minimalną 5% i maksymalną 20% stawkę dodatku za wieloletnią pracę, Rada Gminy Wierzbno – przy spełnieniu przesłanek, od których ten dodatek jest uzależniony – nie miała podstaw do ustalenia w przedmiotowej uchwale stawki dodatku stażowego na wysokości 1% wynagrodzenia zasadniczego, czyli poniżej stawki minimalnej określonej w art. 38 ust. 1 ustawy o pracownikach samorządowych.

Kolejne naruszenie prawa dotyczy zasady jawności działania organów samorządu terytorialnego. Zgodnie z art. 61 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej obywatel ma

prawo do uzyskania informacji o działalności organów władzy publicznej oraz osób pełniących funkcje publiczne. Nie ulega zatem wątpliwości, że prawo to obejmuje również uzyskiwanie informacji o działalności organów samorządu terytorialnego, w tym działalności rady gminy. Konkretyzacja tego prawa następuje w kolejnym ustępie artykułu, zgodnie z którym prawo do uzyskiwania informacji obejmuje także wstęp na posiedzenia kolegialnych organów władzy publicznej pochodzących z powszechnych wyborów, z możliwością rejestracji dźwięku i obrazu (art. 61 ust. 2 Konstytucji RP). Konstytucyjna zasada jawności działalności organów władzy publicznej doznaje ograniczenia jedynie z uwagi na określone dobra: ze względu na określone w ustawach ochronę wolności i praw innych osób i podmiotów gospodarczych oraz ochronę porządku publicznego, bezpieczeństwa lub ważnego interesu gospodarczego państwa. Istotna przy tym pozostaje uwaga, iż przepisy Konstytucji RP o prawie do informacji mogą być stosowane bezpośrednio (art. 8 ust. 2).

Urzeczywistnienie konstytucyjnego prawa następuje w przepisach ustawowych. I tak w art. 18 ust. 1 ustawy o dostępie do informacji publicznej postanowiono, iż posiedzenia kolegialnych organów władzy publicznej pochodzących z powszechnych wyborów są jawne i dostępne. Uregulowano przy tym, że ograniczenie dostępu do posiedzeń tych organów z przyczyn lokalowych lub technicznych nie może prowadzić do nieuzasadnionego zapewnienia dostępu tylko wybranym podmiotom (art. 18 ust. 4). Ograniczenie prawa do informacji publicznej może zaś nastąpić jedynie ze względu na ochronę informacji niejawnych, ochronę innych tajemnic ustawowo chronionych, a także ze względu na prywatność osoby fizycznej lub tajemnicę przedsiębiorcy. Ograniczenia w dwóch ostatnich przypadkach podlegają jednakże wyłączeniu, po pierwsze jeśli osoba fizyczna lub przedsiębiorca rezygnują z przysługującego im prawa, po drugie ochronie nie podlegają informacje o osobach pełniących funkcje publiczne, mające związek z ich pełnieniem, w tym o warunkach powierzenia i wykonywania funkcji. W strukturze samorządu terytorialnego taką osobą jest m.in. wójt.

W ustawie ustrojowej dla samorządu gminnego także uwzględniono zasadę jawności działania organów gminy wprost powołując się na nią w art. 11b ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym. Jako przejaw jej realizacji wskazano między innymi prawo obywateli do wstępu na sesje rady gminy (art. 11b ust. 2). Nie przewidziano żadnych ograniczeń prawa wstępu na sesje rady gminy. Zastrzeżono jedynie ogólnie, że ograniczenia jawności mogą wynikać wyłącznie z ustaw (art. 11b ust. 1).

Tymczasem z pisma Wójta z dnia 5 stycznia 2016 r. oraz Skargi sołtysów i mieszkańców Gminy Wierzbno, a także załączonych do ich pism wyciągu projektu Protokołu Nr XI/2015 z obrad XI sesji Rady Gminy Wierzbno odbytych w dniu 29 grudnia 2015 roku wynika, że Przewodniczący Rady Gminy Wierzbno przed rozpoczęciem dyskusji i głosowania nad przedmiotową uchwałą wyprosił publiczność z sali obrad, w tym Wójta, obecnych Sołtysów i mieszkańców. Nie podano przy tym żadnego uzasadnienia. Na sali obrad pozostali jedynie Radni i Pani Mecenas. Po przeprowadzeniu dyskusji i głosowania nad przedmiotową uchwałą, publiczność powróciła na salę obrad. Dopiero w tym momencie udostępniono głos Wójtowi, która ustosunkowała się do podjętej uchwały.

Mając na uwadze powyższe należy stwierdzić, iż poprzez odmowę osobom z publiczności obecnym na XI sesji Rady Gminy Wierzbno udziału w jej obradach, odmówiono realizacji konstytucyjnego uprawnienia stanowiącego trzon dla demokratycznego państwa - demokracji lokalnej. Prawo do informacji o działalności władz jest ważnym elementem życia publicznego

i kontroli opinii publicznej nad działalnością tych władz. Odmawiając mieszkańcom udziału w wyżej wskazanej części sesji Rady Gminy Wierzbno ograniczono im możliwość uczestniczenia w podejmowaniu decyzji w sprawach publicznych i sprawowaniu kontroli nad tym procesem (por. wyrok WSA we Wrocławiu z dnia 6 listopada 2008 r., III SA/Wr 418/08, LEX nr 484636). Mieszkańcy mają bowiem prawo przysłuchiwania się wystąpieniom radnym podczas jawnych obrad i konfrontowania tych wypowiedzi ze stanowiskiem wyrażonym przez nich w jawnym głosowaniu (tak: wyrok Sądu Najwyższego z dnia 6 kwietnia 2001 r., III RN 87/00, OSNP 2001/24/704). Ograniczenie prawa mieszkańców do uczestnictwa w jawnych obradach Rady Gminy Wierzbno nie nastąpiło zaś z powodów, które dopuszczają jedynie ustawy.

Tym samym Rada Gminy Wierzbno podejmując uchwałę Nr XI/55/2015 Rady Gminy Wierzbno z dnia 29 grudnia 2015 roku w sprawie zmiany wynagrodzenia Wójta Gminy Wierzbno naruszyła prawo we wskazanym wyżej zakresie. Zauważyć przy tym należy, iż naruszenie to zostało w orzecznictwie zakwalifikowane jako naruszenie istotne, prowadzące do stwierdzenia nieważności uchwały. Podnoszona argumentacja wskazuje, że jawność jest powszechnie uważana za element rzetelnej procedury. Ponadto omawiane naruszenie dotyczy jednego z praw konstytucyjnie chronionych, co już przesądza o istotnym naruszeniu prawa (tak: wyrok NSA w Gdańsku z dnia 20 marca 2003 r., II SA/Gd 1529/02, LEX nr 698238).

Na niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze Gminie przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie w terminie 30 dni od daty doręczenia, wnoszona za moim pośrednictwem.

Informuję, że rozstrzygnięcie nadzorcze wstrzymuje wykonanie uchwały, z mocy prawa.

Wojewoda Mazowiecki:
Zdzisław Szipiera